

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจะทำให้สังคมมีความเข้มแข็งและมีคุณภาพได้นั้น การพัฒนาคนมีความสำคัญอย่างยิ่ง รัฐต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาแบบองค์รวมโดยยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา การจัดการศึกษาจึงต้องมีบทบาททั้งเป็นการชี้แนะ พัฒนาสังคม และสนองตอบความต้องการของสังคม การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งที่รัฐใช้ในการพัฒนาทุกด้าน (ภิญโญ สาร, 2526, หน้า 1) ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ต้องอาศัยคนเป็นปัจจัยสำคัญ กำลังคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ด้วยเหตุนี้ประเทศที่เจริญก้าวหน้าทุกประเทศจึงล้วนเอาใจใส่ด้านการศึกษาอย่างกว้างขวาง (สอาด พวงปึก, 2545, หน้า 201)

การอาชีวศึกษาถือเป็นส่วนหนึ่งในระบบของการศึกษาที่มีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งคือ การพัฒนาประเทศ เพราะเป็นการศึกษาที่จัดเตรียมบุคคลให้มีอาชีพเป็นหลักในอนาคต และช่วยให้อาชีพที่มีอยู่แล้วมีความก้าวหน้าในอาชีพตน เมื่อประชาชนมีอาชีพที่ดี เหมาะสมกับความต้องการของตนเองและประเทศ ย่อมนำมาซึ่งความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ (สอาด พวงปึก, 2545, หน้า 1 อ้างถึงในวิรัช กุมุทมาศ, 2527, หน้า 49-60) การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ จึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคน ได้รับการพัฒนาให้เป็นคนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงมีจริยธรรม คุณธรรม รู้จักพึ่งตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข (สอาด พวงปึก, 2545, หน้า 1 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 1)

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง การประกอบอาชีพของคนไทยจึงมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไป ลักษณะสังคมเกษตรกรรมในสมัยก่อนจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ให้ได้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น การขยายตัวทางอุตสาหกรรมขนาดต่าง ๆ โดยเฉพาะแรงงานในระดับกลางซึ่งประเทศไทยอยู่ในภาวะที่ขาดแคลน และเป็นปัญหาสำคัญในการพัฒนาประเทศ แต่ในการที่จะขจัดปัญหานี้ให้หมดสิ้นไป เพื่อช่วยให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการไปตามจุดหมายที่วางไว้ ก็โดยการพัฒนากำลังคน โดยเฉพาะการพัฒนากำลังคนในระดับแรงงานวิชาชีพหรืออาชีวศึกษา (เปล่งศักดิ์ ชำระ, 2546, หน้า 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้มุ่งเร่งรัดให้การศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถอย่างเชี่ยวชาญ ในการจัดการศึกษามีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ 2 ประการคือ ประการแรก เพื่อการพัฒนาพลเมืองของประเทศให้มีคุณธรรม สามารถพัฒนาตนเองและสังคม ประการที่สอง เพื่อพัฒนาให้มีความสามารถในการประกอบอาชีพ ผู้ตลาดแรงงานสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต โดยมีหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการวางแผน การผลิตกำลังคนทางการศึกษา และคุณภาพของชีวิตมนุษย์ในทุกๆ ด้าน เช่นการดำรงชีวิตของมนุษย์เป็นต้น ไม่ว่าจะมีการศึกษาค่ำหรือการศึกษาสูง ต้องมีการประกอบอาชีพด้วยกันทั้งสิ้น

การลงทุนทางการศึกษา เป็นวิธีการที่สำคัญวิธีการหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การลงทุนเพื่อการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่รัฐลงทุนให้และส่วนที่บุคคลเข้ารับการศึกษาคือเป็นผู้ลงทุนเอง ซึ่งในส่วนนี้เป็นเรื่องที่ถกเถียงของนักเศรษฐศาสตร์ว่า เป็นการลงทุนหรือเป็นการบริโภค แต่เมื่อพิจารณาในหลาย ๆ ด้านแล้ว การศึกษาถือว่าเป็นได้ทั้งการบริโภคและการลงทุนดังเช่น การที่ครอบครัวหนึ่งส่งบุตรเข้าโรงเรียนเพื่อรับการศึกษา รายจ่ายเพื่อการศึกษาถือว่าเป็นการบริโภค เนื่องจากครอบครัวนี้จะได้ชื่นชมบุตรของเขา และได้มีหน้าตาทัดเทียมกับเพื่อนบ้านหรือคนอื่น ๆ ในขณะเดียวกันเมื่อบุตรของครอบครัวนี้จบการศึกษามีประสิทธิภาพการผลิตของครอบครัวหรือรายได้ของครอบครัวจะสูงขึ้น หากพิจารณาในด้านนี้แล้วถือว่าการศึกษาเป็นการลงทุน (เปล่งศักดิ์ ชาระ, 2546, หน้า 2 อ้างถึงจาก จันทร์ชลี มาพุทธ, 2541, หน้า 2)

ดังนั้นในการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จึงต้องมีเนื้อหาสาระ และประสบการณ์เกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาเรียน ตามระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง กรมอาชีวศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ จึงมีการตอบสนอง นโยบายในการผลิตบุคลากรในสาขาวิชาพาณิชยกรรม และสาขาช่างอุตสาหกรรม ทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ออกสู่ตลาดแรงงานอย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้เห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา จึงเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบกับความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีส่วนผลักดันให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกสาขาวิชาเรียนตามความสามารถ ค่านิยม ความถนัด และความสนใจ ในการเลือกสาขาวิชาเรียนทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพิจารณาทักษะทางด้านอาชีพ ให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น สามารถพึ่งพาตนเองได้ การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ทางด้านอาชีพเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนทันกับ ความก้าวหน้าของโลกไร้พรมแดนของการสื่อสารเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเล ตะวันออก ซึ่งเป็น

เขตพื้นที่ที่มีการพัฒนาทางด้านธุรกิจ และอุตสาหกรรมอย่างกว้างขวาง ทำให้มีการขยายตัวของการประกอบอาชีพอย่างรวดเร็ว ความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้น ระบบการศึกษา ด้านแรงงานเปลี่ยนไป ประชากรเปลี่ยนอาชีพเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม หัตถกรรม การบริการและการค้าเพิ่มมากขึ้น ส่วนอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมีแนวโน้มลดลงอย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เนื่องจากนักเรียนเห็นความสำคัญของการประกอบอาชีพในอนาคตและสอดคล้องกับความต้องการของตนเอง การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับ การเลือกเรียนในสายอาชีพของนักเรียนและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น นอกจากนี้หน่วยงานและสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องจะได้นำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนาและปรับปรุง การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลให้กับโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการวางกลยุทธ์ของโรงเรียนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนตัดสินใจศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเพิ่มขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก
2. เพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำแนกตาม เพศ สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง จำนวนคนในครอบครัวของนักเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การรับรู้ข่าวสาร เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน ค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครอง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

1. ทำให้ทราบข้อมูลในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก
2. เป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการที่เกี่ยวข้องในการศึกษา การกำหนดนโยบายทางการศึกษา การจัดเตรียมทรัพยากรทางการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
3. เป็นประโยชน์ต่อแนวทางในการจัดทำโครงการทางการศึกษากับนักเรียน เพื่อพัฒนากระบวนการ การตัดสินใจเลือกแนวทางด้านการศึกษาในระดับต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ดีขึ้น ใช้เป็นข้อมูลในการให้คำปรึกษา คำแนะนำและกำหนดแนวทางแก่นักเรียนในการเรียนต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

คำถามของการวิจัย

1. การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก อยู่ในระดับใด
2. การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในระดับวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำแนกตามเพศ สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง จำนวนคนในครอบครัวของนักเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การรับรู้ข่าวสาร เหตุผลต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน ค่านิยมทางการศึกษา แตกต่างหรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. การตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำแนกตาม เพศ มีความแตกต่างกัน
2. เปรียบเทียบการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก จำแนกตาม สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง จำนวนคนในครอบครัวของนักเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีขอบเขตดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา มุ่งศึกษาสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน และการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ประกอบด้วย เพศ สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง จำนวนคนในครอบครัวของนักเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การรับรู้ข่าวสาร เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน ค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครอง

2. ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ในปีการศึกษา 2550 ที่ตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษาจำนวน 2,549 คน

3. กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มประชากร คือนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในปีการศึกษา 2550 ที่เลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษาจำนวน 367 คน

4. ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่

4.1 ตัวแปรอิสระ คือสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน แบ่งออกเป็น

4.1.1 เพศ ได้แก่

4.1.1.1 ชาย

4.1.1.2 หญิง

4.1.2 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

4.1.2.1 อยู่ร่วมกัน

4.1.2.2 แยกกันอยู่

4.1.2.3 หย่าร้าง

4.1.2.4 บิดาเสียชีวิต

4.1.2.5 มารดาเสียชีวิต

4.1.3 จำนวนคนในครอบครัวของนักเรียน

4.1.3.1 1 คน

4.1.3.2 2 คน

4.1.3.3 3 คน

4.1.4 อาชีพของผู้ปกครองได้แก่

4.1.4.1 รับราชการ

4.1.4.2 รัฐวิสาหกิจ

4.1.4.3 เกษตรกร

4.1.3.4 ค้าขาย

4.1.4.5 รับจ้างทั่วไป

4.1.4.6 ธุรกิจส่วนตัว

4.1.5 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

4.1.5.1 ประถมศึกษา

4.1.5.2 มัธยมศึกษาตอนต้น

4.1.5.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย

4.1.5.4 อนุปริญญา

4.1.5.5 ปริญญาตรี

4.1.5.6 ปริญญาโท

4.1.6 การรับรู้ข่าวสารทางการศึกษา

4.1.6.1 ได้รับ

4.1.6.2 ไม่ได้รับ

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายอาชีพศึกษา

4.2.1 เจตคติต่อการเรียน

4.2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4.2.3 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน

4.2.4 ค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครอง

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การศึกษาการตัดสินใจเรียนต่อของนักเรียนที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาจาก แนวคิดของ ทศนีย์ พรหมไพโรจน์ (2540) ญุณันท์ ธรรมธิภา (2541) สว่างจิตต์ พัทธมนิกรณ์ (2541) และ จิราลักษณ์ ฤทธิเดชโยธิน (2544) โดยกำหนดตามสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน คือ เพศ สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง จำนวนพี่น้องในครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง และระดับ การศึกษาของผู้ปกครอง การรับรู้ข่าวสารทางการศึกษา เป็นตัวแปรอิสระ ด้านเจตคติต่อการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน และด้านค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรตาม ดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

สถานภาพส่วนตัวของนักเรียน แบ่งออกเป็น

1. เพศ
 - 1.1 ชาย
 - 1.2 หญิง
2. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง
 - 2.1 อยู่ร่วมกัน
 - 2.2 แยกกันอยู่
 - 2.3 หย่าร้าง
 - 2.4 บิดาเสียชีวิต
 - 2.5 มารดาเสียชีวิต
3. จำนวนคนในครอบครัวของนักเรียน
 - 3.1 1 คน
 - 3.2 2 คน
 - 3.3 3 คน
4. อาชีพของผู้ปกครอง
 - 4.1 รับราชการ
 - 4.2 รัฐวิสาหกิจ
 - 4.3 เกษตรกร
 - 4.4 ค้าขาย
 - 4.5 รับจ้างทั่วไป
 - 4.6 ธุรกิจส่วนตัว
5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - 5.1 ประถมศึกษา
 - 5.2 มัธยมศึกษาตอนต้น
 - 5.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 5.4 อนุปริญญา
 - 5.5 ปริญญาตรี
 - 5.6 ปริญญาโท
6. การรับรู้ข่าวสารทางการศึกษา
 - 6.1 ได้รับ
 - 6.2 ไม่ได้รับ

การตัดสินใจเรียนต่อของ
นักเรียนที่เข้าศึกษาคณะระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1. เจตคติต่อการเรียน
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
3. การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน
4. ค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครอง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การตัดสินใจเรียนต่อ หมายถึง สาเหตุที่นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ตัดสินใจเรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ปีการศึกษา 2550 ประกอบด้วย

1.1 เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความโน้มเอียงของความรู้สึกรักของนักเรียนที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับการเลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ลักษณะทางจิตของนักเรียน อันได้แก่ความตั้งใจในการทำงานให้ดี อดทน รู้จักรับผิดชอบ ซึ่งเป็นสิ่งส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

1.3 การคล้อยตามกลุ่มเพื่อน หมายถึง การที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ หรือไม่เรียนต่อสายอาชีวศึกษา หลังจากเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามการกระทำ และตามความคิดเห็นของเพื่อน

1.4 ค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง ความเชื่อ ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษา ทำให้มีผลต่อการเรียนต่อสายอาชีวศึกษา

2. โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน หมายถึง สถานศึกษาเอกชนที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในสาขาพาณิชยการบริหารธุรกิจ เป็นสถานศึกษาที่มีบทบาทในการผลิตแรงงานระดับกลางเข้าสู่ตลาดแรงงานซึ่งเป็นแรงงานที่มีความสำคัญกับธุรกิจในภาคเอกชน

3. เพศ หมายถึง เพศชายและเพศหญิง

4. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือ ผู้อุปการะสงเคราะห์นักเรียน ให้เรียนหนังสือต่อในสายอาชีวศึกษา

5. สถานภาพการสมรส หมายถึง สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง ซึ่งแบ่งออกเป็นอยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ หย่าร้าง

5.1 อยู่ร่วมกัน หมายถึง ผู้ปกครองและนักเรียนอยู่ด้วยกัน

5.2 แยกกันอยู่ หมายถึง ผู้ปกครองและนักเรียนไม่ได้อยู่ด้วยกัน แต่อาจจะอาศัยอยู่กับปู่ย่า หรือ ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา

5.3 หย่าร้าง หมายถึง ผู้ปกครองที่จดทะเบียนหย่าอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และได้แยกกันอยู่

5.4 บิดาเสียชีวิต หมายถึง ผู้ปกครองเสียชีวิต เนื่องจากเหตุใดเหตุหนึ่ง

5.5 มรดาเสียชีวิต หมายถึง ผู้ปกครองเสียชีวิต เนื่องจากเหตุใดเหตุหนึ่ง

6. จำนวนคนในครอบครัวหมายถึง บิดาหรือมารดา หรือ ผู้ปกครองที่อุปการะและสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา อยู่ในขณะนี้

6.1 จำนวน 1 คน

6.2 จำนวน 2 คน

6.3 จำนวน 3 คน

7. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง กิจกรรมหรืองานที่สร้างรายได้หลักให้แก่ผู้ปกครอง และครอบครัว ได้แก่

7.1 รับราชการ หมายถึง ประกอบอาชีพ รับราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ทหาร ตำรวจ

7.2 รัฐวิสาหกิจ หมายถึง การทำงานตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ

7.3 เกษตรกร หมายถึง การประกอบอาชีพเป็นเกษตรกรกรรม เช่น ทำไร่ ทำนา

7.4 ค้าขาย หมายถึง การประกอบอาชีพ จำหน่ายสินค้าอุปโภคและบริโภค

7.5 รับจ้างทั่วไป หมายถึง การประกอบอาชีพ รับจ้างเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างๆ

7.6 ธุรกิจส่วนตัว หมายถึง การประกอบอาชีพ ในฐานะเจ้าของกิจการห้างร้านหรือบริษัทต่างๆ

8. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้จำแนกระดับการศึกษาเป็น 4 กลุ่ม

8.1 ประถมศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาที่ผู้ปกครองนักเรียนได้รับจากการศึกษาในระบบโรงเรียน หรือนอกระบบโรงเรียน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

8.2 มัธยมศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาที่ผู้ปกครองนักเรียนได้รับจากการศึกษาในระบบโรงเรียน หรือนอกระบบโรงเรียน ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

8.3 อนุปริญญา หมายถึง วุฒิการศึกษาที่ผู้ปกครองนักเรียนได้รับจากสถานศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

8.4 ปริญญาตรี หมายถึง วุฒิการศึกษาที่ผู้ปกครองนักเรียนได้รับจากสถานศึกษาในระดับปริญญาตรี

8.5 ปริญญาโท หมายถึง วุฒิการศึกษาที่ผู้ปกครองนักเรียนได้รับจากสถานศึกษาในระดับปริญญาโท

9. การรับรู้ข่าวสารทางการศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับการเรียนต่อสายอาชีพศึกษา จากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และแหล่งอื่นๆ ประกอบด้วย

9.1 ได้รับ หมายถึง นักเรียนได้รับรู้ข่าวสารจากโรงเรียน

9.2 ไม่ได้รับ หมายถึงโรงเรียนส่งข่าวสารให้นักเรียนและไม่ได้รับ

10. การศึกษาเอกชน หมายถึง กระบวนการศึกษา กระบวนการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนทุกระดับ ขึ้นถึงฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาดแรงงาน และประกอบอาชีพอิสระ เพื่อให้สอดคล้องตามแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

11. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.) ปีการศึกษา 2550

12. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หมายถึง การศึกษาวิชาชีพที่จัดให้นักศึกษาเรียนต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ของสำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งใช้เวลาเรียนตลอดหลักสูตรเป็นเวลา 3 ปีการศึกษา

13. เขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก หมายถึงพื้นที่ที่ถูกกำหนดขึ้น เพื่อให้เป็นเขตประกอบการกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเป็นแหล่งอุตสาหกรรมหลักประกอบด้วยพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง